

ПРОМЕНАДЕ

Пошао сам из нашег малог места у провинцији да посетим сина који је студент четврте године машинства у главном граду. Откако је отишао на студије, нисам био код њега. Мој Боле станује у студентском дому, па сам му понео одећу, кајмак, ајвар, сланину и флашу ракије да послужи цимере и колеге. Допутовао сам аутобусом на главну станицу и одатле сам намеравао да се упутим ка Студентском дому „Иво Лола Рибар“. Син ми је у писму од пре неколико година написао да када изађем са станице, сачекам трамвај у оближњој Улици Слободана Пенезића Крцуна. Тражио сам такву улицу, али нисам могао да је пронађем. Питао сам пролазника:

– Извините, где је Улица Слободана Пенезића Крцуна?

– Нема је више – каже он.

– Како је нема? – питам.

– Тако, лепо. Украли су је, друже. Све су живо ови на власти покрали; државу, фабрике, њиве, банке, па шта је за њих да украду једну улицу?

– Ко то? – интересујем се.

– Па ови, друже, који не знају ништа друго да промене осим имена улица.

– Хвала – велим ја, а мислим у себи, од овога ми нема помоћи.

Питам још четворо-петоро људи за улицу, али нико не може да ме упуту. Помислим чак да сам изашао из аутобуса у погрешном граду. Зато питам једног средовечног брадоњу:

– Опростите, који је ово град?

Он помисли да га провоцирам, па ми окрене главу и журно се удаљи.

Купим затим на киоску план града. Раширим мапу, гледам, гледам, и стварно нема улице Слободана Пенезића Крцуна.

Тумарао сам као пијан околним улицама, али нико није могао да ме упуту ка студентском дому који тражим.

– Молим вас – питам једног старијег човека потпуно седе косе – где је дом „Иво Лола Рибар“?

– Рибар, Рибар... – понавља он и присећа се – не знам где је Рибар, али знам где је улица Мике Аласа, а то вам је скоро исто. Неко каже рибар, а неко алас, зар не?

У Београду нисам био петнаест година, али сећам се да се главна улица у центру града зове по маршалу Титу.

– Господине – обратим се једном тридесетогодишњаку – реците ми где је улица Маршала Тита?

– Нема је – одговара он – сада се зове по краљу.

– Па, добро, где је улица краља Тита?

– Колико ја знам, најближа улица која се зове по Титу налази се у

једном граду који је одавде удаљен 150 километара.

Тражио сам затим Улицу Браће Југовића, али ми је једна госпођица рекла да је чула да је због захтева феминистичких организација за равноправност полова промењено име улице у – Браће Југовића и сестара Бронте, али да, ипак, не зна где се улица налази.

Нисам пронашао ни Улицу 29. новембра јер су ми неки грађани рекли да се сада зове 1. децембра, а други су тврдили да је нови назив Петак, 13. децембар.

Преноћио сам у хотелу, а следећег дана кренуо у нову потрагу. На моје питање где је Булевар револуције следила су контрапитања:

– Које револуције, драги пријатељу, зато што постоје булевари јогурт, балван, булдожер и плишане револуције, па можете да бирате?! После седам дана проведених у престоници, успео сам да лоцирам бивши Булевар револуције који се сада зове Булевар контрареволуције.

Наредних неколико седмица мотао сам се по улицама, проспектима, булеварима, скверовима, венцима, трговима, платоима, кејовима, шеталиштима и степеништима без назива или са два-три, па и више назива. И када бих успео да се, како-тако, оријентишем, по хитном поступку су им мењали имена, због чега сам имао силне муке да се вратим у хотел, којем је, такође, промењен назив. Док сам безуспешно тражио Болета, промењено је име његовог факултета, студентског дома и улице у којој се налази. Штавише, и држава је добила ново име. Како сам чуо од неких познаника, Боле је у међувремену завршио факултет и запослио се. Одустао сам од тражења сина и већ извесно време покушавам да пронађем међуградску аутобуску станицу како бих се вратио у своје место. Само молим Бога да није промењено име мојем родном градићу.

А ја сам током времена проведеног у престоници, осим што сам тражио улице, у једној општини званично променио своје име и презиме.

Александар Чотрић

БАРИКАДЕ У СЛЕПОЈ УЛИЦИ

Русија

Из слепе улице је само један излаз – назад.

Михаил Анчаров

Не сањај о бољем животу када прелазиш улицу!

Владимир Голоборотко

Живот не само што је једносмерна улица него је и ћорсокак.

Александар Грачев

Широка је Москва, само су улице тесне.

Тамара Клејман

На Црвеном тргу је опет празник. А када ће стићи у нашу улицу?

Владимир Колечицки

Питање власништва: улица је моја, а зграде нису моје.

Владимир Лебедев

Језик улице – огледало њене душе.

Борис Лесњак

Барикада дели улицу на две слепе улице.

Генадиј Малкин

Доћи ћеш у слепу улицу ако идеш на све четири стране.

Валериј Миронов

Телевизија је отворила врата у свет, али је затворила врата ка улици.

Леонид Слeпнер

Масе следбеника чине слепе улице безизлазним.

Владимир Шојхер

Бугарска

Кад гледам кратере на Месецу, мислим да су тамо већ живели људи, тачније бугарски градоначелници. Раскопали су улице и тако их оставили – препуне рупа.

Денчо Владимиров

Умро је природном смрћу – убили су га на улици.

У слепој улици семафор увек светли зелено.

Валентин Димитров

Питам се када ће народ изаћи на улицу? Одговор је: кад га избаци из сопствених домова.

Веселин Зидаров

Период првобитне акумулације капитала је завршен. Покупите лешеве са улица!

Турхан Расијев

Румунија

Неопрезно је прешао улицу. Сада носи његово име.

Василе Барбу

Молим вас, немојте назвати ниједну улицу по мени. Не желим да ме газе неки анонимни.

Алекс Доспијан

У лудилу мобилне телефоније, људи говоре сами са собом на улици.

Константин Енеску

Волим своју земљу кад не гледам телевизију и када нисам на улици.

Октавијан Палер

Румунија је земља у којој вас, ако се неко повреди на улици, а ви се сагнете да видите шта му је и помогнете му, новине другог дана оптужују да сте га, у ствари, ударили у главу, да сте украли његов сат и његов новчаник и ставили их у свој џеп.

Људи желе демократију на телевизији и диктатуру на улицама.

Корнелију Вадим Тудор

Неки људи после смрти добијају улице. Знам неколико њих којима би ту по част требало што пре учинити.

Дорел Шор

Чешка

Љубав није проблематична, као ни ауто. Проблематични су возач, путници и улица.

Франц Кафка

Словачка

Изашли смо на улице током плишане револуције. И многи од нас остали смо на улици.

Мирослав Јанега

Једна жена у нашој улици носи толико стару хаљину, да је већ постала модерна.

Милан Лехан

Некад се говорило у лице. Сад говоре улице.

Стево Бздилик

По презименима мушкараца који се нису женили називају се улице, тргови и школе. По онима које се жене – њихове супруге и деца.

Тек на крају слепе улице отвориле су им се очи.

Станислав Радич

Пољска

Зелено светло означава да можете безбедно прећи улицу – отприлике до трећине.

Марјан Ејле

Прелазите улицу само на пешачком прелазу! Не волим да губим своје читаоце.

Јањина Ипохорска

Кад власт лежи на улици, треба проверити у каквом је стању

Највише што могу неки нови ветрови јесте да подигну сукњу девојке која пролази улицом.

Станислав Жежи Лец

Нема барикада у слепој улици.

Јануш Сипковски

Ситуација без излаза – и још се завршава слепом улицом.

Мјечислав Михал Шарган

(Превод и избор Александар Чотрић)

АФОРИЗМИ

У јулу 2020. ситуација на улици се погоршала до усијања.
Све је решено најосновнијим средством – пендреком.

Улице се брзо асфалтирају,
да би се асфалтирале поново.

Радимо све по реду,
прво асфалт, а онда инсталације.

Не листа речнике.
Има онај најефектнији – улични.

Улица је најбољи факултет.
Види се по лицима на функцијама.

Трасирају улицу будућности,
то је народни ћорсокак.

Приватизација је била успешна.
Велики број радника остао је на улици.

Не пролазе закони џунгле,
само закони улице.

Дарко Михајловић

ЗАКОН УЛИЦЕ - АФОРИЗМИ

Закон улице увек има право првенства.

Лоцирали смо правду. Њена адреса је Пут без повратка бб.

У сваки метар улице су се уградили са милиметарском прецизношћу.

Политичари, сиђите међу народ! Да видите како се живи на улици.

Споменик незнаном раднику се налази на углу Улице жртава транзиције и Улице робовласничке приватизације.

Улица је место за размену идеја између полиције и демонстраната.

Нашли смо своје место под сунцем. Избацили су нас на улицу.

На нашим улицама можете сваког дана гледати ријалити ОК КОРАЈ.

Раскопане улице су камен спотицања.

Прво платите порез, па тек онда просите на улици.

Он је стара школа. Има класично уличарско образовање.

Слепо обожавање води у ћорсокак мржње.

У улици црвених фењера увек је упаљено зелено светло.

Булеварска штампа је медијски ћорсокак.

Не брже од живота. Ако хоћете да претекнете.

Братислав Костадинов

Песма

ПОНОЋНА ШЕТЊА ПАСА ЛУТАЛИЦА

У глуво доба
чопор гладних паса
прелази улицу.

Поштујући протокол
право на пешачки прелаз!

Три црна, два бела и један жут
кренули синоћ на пут.

С антеном репа,
устремљеном у небо,
језди псећа колона.

Стилом живота
оправдавају надимак.

А сем луталица,
будни су само портири
и семафор на углу.

И ено их, сред мрака,
лају на сенку вукодлака!

А када се раздани,
ко зна где ће бити
лојални „суграђани“!

Томислав Ђокић

БАШТИНА

